

VII. évfolyam 8. szám 1996. október HÍRMONDÓ

RÉGI NÓGRÁDI LAPOK: Nógrádmegyei Tanügy

Megyénkben pedagógiai szakmai lap már 1880-ban létezett. A Losoncz-Nógrádmegyei Híradó 1880. évi 1. száma tudósít a megjelenésről, a pedagógiai tartalmú írásokról. A Magyar Tudományos Akadémia könyvtára őrzött egy példányt belőle, ma már azonban ez a példány nem hozzáférhető. 1900 januárjában megjelent a Nógrádmegyei Tanügy c. havi folyóirat, mely 15 éven keresztül, mint a Nógrádmegyei királyi tanfelügyelőség hivatalos közlönye és a Nógrádmegyei Tanítóegyesület lapja, foglalkozott az oktatás és nevelés országos és helyi kérdéseivel. A szakmai folyóirat felelős szerkesztői feladatát hosszú ideig dr. Pacséri Károly királyi tanfelügyelő látta el, aki "Beköszöntő" c. írásában a következő programot fogalmazta meg: "A tanügyi törvények, rendeletek ismerete annál inkább kötelességünk, mert ezek végrehajtásával rakjuk le állami életünk alapját: a nemzeti kultúrát, mely nélkül pedig állam, nemzet fenn nem állhat, üzen törvények, rendeletek ismertetése lesz tehát közlönyöm első feladata." A lap kezdetben valóban száraz, rendeltetközlő, 1903-tól - a Tanítóegyesületnek köszönhetően - egyre színesebb

lett, megerősödött módszertani, pedagógiai jellege.

A folyóirat első két írása általában szakmai, módszertani, országos vitakérdéseket mutatott be: "A szaktanfelügyelet kérdése", "Az olvasás tanítás fonémikus módja", "Az akarat képzéséről", "Az iskolai nevelés fogvatkozásai" stb. Ezt követte a "Szemle", amely felhívta a tanítók figyelmét értékes cikkekre, könyvekre. 1914-ben a Nógrádmegyei Tanügy 1. számában "Mikszáth emléke a gyermekek között" címmel a következők olvashatók:

"Nagy írónk szelleme halálával sem szűnt meg hatni, mint az egész nemzetre, a gyerekekre sem, gazdag irodalmi hagyatékából minduntalan kerülnek elő olyan dolgok, melyek mint a gyerekek íróját mutatják be. Sebők Zsigmond és Benedek Elek pompás gyermeklapja, a Jó Pajtás is egy ilyen dolgot közöl legújabb számában: Az ebecki délutánok című fájós kis rajzot, Mikszáth gyermektörténeteinek egyik legszebbikét." Az ismertetés a Jó Pajtás előfizetésének módjáról is tájékoztató. További rovatok voltak: "Egyesületi élet", "Hivatalos rész", "Különlélek", melyek szintén érdekesek a tanítói változások, jogi

tanácsadás, egyesületi hírek nyomkövetése szempontjából. A Nógrádmegyei Tanügy, bár sokszor küzdött anyagi gondokkal, 1915-ig a szünidő kivételével folyamatosan megjelent. 1915 szeptember-októberében a súlyos háborús helyzet közepette Völgyi István Antal, aki 1914 szeptemberétől volt felelős szerkesztő, a folyóirat megjelenését fölfüggesztette: "... kártársaink nagy részének a véderőhöz való bevonulása s a tanító nélkül maradt iskoláknál az előfizetés alapjául szolgáló 50-50 filléres beiratkozási díjnak nem szedhetése vagyis az anyagiaknak a lapnak kiadásához szükséges beszerzése ez idő szerint lehetetlen..." A háborút és a forradalmakat követően 1923. június 1-jén vált lehetővé új pedagógiai folyóirat megjelenítése. A Nógrádi Kultúra a Nógrádmegyei Általános Tanítóegyesület és a királyi tanfelügyelő közlönye volt. 1924-1939 között Nógrád-Honti Kultúra címet viselte, majd visszatért az eredeti lapcímhez. 1944 októberéig jelent meg.

Az említett lapok közül a Nógrádmegyei Tanügy számai eredeti formában is olvashatók a Balassi Bálint Könyvtár olvasótermében.

/Bódi Györgyné/

NYELVMŰVELŐ SOROK

"A poéta szívszorítóan
szép költői képpel a város pereméről
az égre emeli a Mamát."

Nem hallhattuk Horányi Özséb professzor előadását a Magyar Könyvtárosok Egyesületének ez évi debreceni vándorgyűlésén. Elmaradt. A tervezett előadás címe: "A kultúra várható változásairól az ötödik kommunikációs forradalom idején."

Várjuk: a változást is. az előadást is. Addig is szeretnénk az írást és az olvasást a képzeletfejlesztés és a nyelvi nevelés szolgálatában tudni.

Nem tudhatjuk még. mivé fejlődik a könyvtár. Információ-szolgáltatóvá szegődik-e vagy a kulturális világkép alakítóinak a szolgálatába áll-e, marad-e. Bizonyára e kettő egyensúlya megmarad (létrejön).

Addig is sebtiben a nyelvművelők mellé szegődünk, s zsörtölődünk a nyelvműveletlenség, stílusérzékletlenség fellelhető cselein. A mai kommunikációs modor nem ad melót a helyzetek, helyszínek, partnerek, nemzedékek közti különbség érzetének beépülésén alapuló eszközválogatási igényesség kialakulására, kiiktatja ezeket a társadalmilag rögzített értékeket, s így a stílusérzék (szubjektív) be sem épül a felnövekvő nemzedék tudatába. "Harag és megbocsátás nélkül"(!) írta ezeket a sorokat az ismert nyelvész. Deme László. Felelőssé a rádiós-televíziós-videós inger-özönt teszi, amelynek hatására összefolyik a közel és távol, a valóság és a fikció, az igaz és a hamis.

Mégis mi a baj? Hol a hiba?

Oeme László a saját, 1994-ben már megírt gondolatait idézi fel.

"Anyanyelvünk elsajátításának, de használatának is ... nem a valóság elemző megismerése s az eredmény árnyalati pontosságú átadása immár a fő jellemzője: csupán közvetlen kommunikációs cél teljesítése: az egyre spontánabbá süllyedő - pusztán önkifejezés..." A nyelvi eszközöknek nem csupán jelentésük van - mondja, hanem a használatuk lehetőségét szabályozó-korlátozó stílusértékük is.

A nyelv eszköz voltát tényként kezeljük. Akik "vallanak" róla. ezt hangsúlyozzák: "létezési módom szerves része is; tudatomnak egyszerre anyja és szülőltje". Kép, hang, szín, szám, beszéd stb. digitékké alakul (elektronikusan reprezentált számjegyekké)...

/Tolnai Gáborné/

KÖZTÜNK ÉLNEK

BOBÁLY ATTILA szobrász.

A most 48 éves művész Varsányban született, jelenleg Somoskőn él és alkot.

Úgy gondolom, hogy sokszor csak akkor hallunk róla, amikor egy-egy alkotásának avatásáról, kiállításáról vagy tanítványainak szerepléséről a sajtó, illetve más hírforrások tudósítanak.

Ha a művészről, alkotó munkájáról, terveiről ennél többet szeretnénk megtudni, faggatni kell.

Ezt szó szerint értem, mert nem könyvnyű interjúalany. Több mint két évtizedes ismeretségünk a kulcs ahhoz, hogy a következőkben leírtakat közreadhassam. Beszélgetésünk közben is érzem, hogy gondolatban most is "dolgozik", töpreng.

Az elkészült műveket gondolja tovább, és főleg a legközelebbire koncentrálni. El is állunk a kérdés-felelet módszertől. Találkozásunk lényegét igyekszem azért hitelesen az olvasók elé tárni.

Somoskőn, a Köves úti ház udvarán, a hatalmas szomorúfűz társaságában szinte szoborparkban érzi magát az ember. Régebbi és újabb alkotások, készülő művek, a szobrászat különböző nyersanyagai, kellékei fogadják az idelátogatót. Sokan keresik fel otthonában, műhelyében: tanítványok, ismerősök, barátok, egyszerű emberek, akiket mindig szívesen fogad.

Az időjárás viszontagságai miatt legújabb szobrának munkálatait szakítja meg ott jártamkor.

Köztéri szobor lesz. Salgótarján város önkormányzatának megrendelésére: első királyunk. Szent István emlékére készül.

Az esős idő miatt néhány órás pihenőre kényszerült szobrászt a gyökerekről, az indulásról kérdezem legelőször.

A családi indíttatáson túl, meghatározó gyermekkori élményéről, bizonyos garabonciással való találkozásról beszél. Érvágó kovács nagyapjánál egykor megszállt vándorfestőről. akit látva, megismerve ráérezett az alkotás ízeire, örömeire. Úgy hiszem ez a garabonciás egy életre viharrá keltett lelkében, személyiségében, eljegyezte magát a művészettel. Az ismertté,

elismertté válásig azonban hosszú, szellemi és fizikai felkészülést igénylő, testet-lelket próbára tevő út vezetett. Kik voltak mesterei, segítői, ösztönzői? Hat évig járt a fővárosba: a Dési Huber István körben gyarapította ismereteit. Mestereiként Laborcz Ferenc és Kovács Ferenc szobrászművészeket említi, de sokat köszönhet id. Szabó Istvánnak és családjának, és mint mondja: a világ felfedezésében, az alkotás folyamatának felismerésében a gyerekeknek, tanítványainak.

Közülük néhányan a közelmúltban "Bobály Attila és alkotóműhelye" elnevezésű kiállításon mutatkoztak be intézményünk galériájában. A foglalkozásokban és felkészültségükben heterogén műhelytagokról váltott gondolatok közül lényegesnek tartom kiemelni a művész alapállását, miszerint: nincs amatőr vagy profi alkotó. A megítélés, elfogadás mércéje csakis az érték, az értékteremtés lehet. Tanítványaiból ezeket az értékeket igyekszik felszínre hozni - sok türelemmel, szakmai segítséggel és nagy szeretettel. Somoskőn él és alkot több mint tíz éve. Első nagyobb volumenű köztéri megbízatását azonban még rajzbiológia szakos tanárként kapta. Kémény, embert próbáló munkával - közel húsz elemiből álló - játszóteret faragott Salgótarján Gorkij lakótelepére. És nem is akármilyen játszóteret! Bánszky Pál művészettörténész szerint:

"Nem elégedett meg egyedi játékasztalok egymásmellé sorolásával, hanem gondolati-filozófiai rendszert hordozó játszóteret alkotott. Az emberiség gyermeki őskorába, a magyar hitvilág és a nemzeti társadalom bemutatásához nyúlt vissza...

Bobály Attila rendszeralkotásából kitűnik, hogy tervező munkáját elméleti tanulmányok alapozták meg." Azóta jó néhány év eltelt, de alkotó módszerére, műveinek szellemiségére ma is jellemzőnek tartom e sorokat. Vívódó, töprengő ember, az átélés, az azonosulás, a beleélés művészetét gyakorolja - magas fokon. Ez érződik a magyar történelem jeles alakjait (Széchenyi, Dózsa) vagy éppen történel-

BOBÁLY ATTILA szobrászművész

münk felemelő, illetve tragikus eseményeit megörökítő - köztéri szobrain is. Ő így fogalmaz: "Széchenyivé kell válnod ahhoz, hogy róla szobrot tudj csinálni." Igazából az anyag szerelmének vallja magát, de tegyük hozzá: fontos az anyagot vallató személyisége is.

Eddigi pályafutása során számos kiállítás részese, díjazottja volt. Változatos anyagokkal dolgozik: a fa, a kő, a bronz vagy a réz esztétikai élmény, mondanivaló hordozójává formálódik keze alatt. Munkáit nem műalkotásoknak, hanem találmányoknak nevezi, és ezt el kell fogadnunk, hiszen: a művész a világ szubjektív megközelítésével feltalál, új értéket hoz létre, új esztétikumot közvetít. Mai világunkban, amikor szinte minden szférában egyre kevesebb az anyagi lehetőség a kultúra, a művészet támogatására, a szobrász sorsa is nehezebb, alkotási lehetőségei is beszűkülnek. Vonatkozik ez a szobrászati anyagok, a kivitelezés költségeire, a megbízások nagyságrendjére és gyakoriságára, a mecenatúra gyakorlatára, sokszor egyáltalán a létezés, a jelen megélése a lét. Ügyeit saját maga intézi, s ez sok energiát, időt elvon az alkotómunkától. Pedig még sok jó szobrot szeretne készíteni.

Legközelebbi terveit, megbízatásai között említi a "Nógrádom" című kompozícióját, amelyei Nógrád Megye Közgyűlése ajándékoz a közeljövőben az angliai Hampshire-nek. A mű eszmeiségét. Bobály Attila szimbólum és jelrendszerét, üzenetét értik és értékelik határainkon túl is. hiszen egyetemes, mindenkinek szól.

Úgy fogalmazott beszélgetésünk közben, hogy - mint mindenkinek - a szobrász életében is vannak: megtanulható és meg nem tanulható dolgok. Azt hiszem az utóbbi egyik leglényesebb eleme: a tehetség.

Azt kívánom, hogy Bobály Attila - újabb alkotásokban testet öltő - tehetségének, művészetének még hosszú ideig szemtanúi és nyertesei lehessünk.

/Antal József/

TANULÁS - ÖNMŰVELÉS - KÖNYVTÁR II.

"Az ember nem egy n többi dolog között; a dolgok meghatározzák egymást, de az ember végső soron önrendelkező lény. Amivé válik - adottságai és környezete korlátain belül - azt önmagából alakítja ki."

/Viktor E. Frankl/

Könyvtárunk napi munkájában együtt van jelen és hat egymásra az általános és középiskola, a felsőoktatás, valamint a felnőttképzés információs szükséglete. Iránymutató dokumentumaink - köztük a könyvtár rövidtávú stratégiai terve - kiemelt feladatként rögzítik a helyi, illetve a megyéből továbbtanuló, de hétvégén hazajáró diákok könyvtári igényeinek színvonalas kielégítését. A különböző szintű képzések, átképzések háttérirodalmának biztosítását. Nívós, sokirányú rendezvényeink mellett a helyi társadalomban betöltött szerep szempontjából is

meghatározó az oktatásügy szolgálata. A város sajátos könyvtári háttéréből adódóan - Balassi Bálint Könyvtár valamennyi szintű képzés bázishelye. A komplex funkció vállalását az a tény is indokolja, hogy legnagyobb használóink a különböző iskolafokon tanuló olvasók. Könyvtárunk földrajzi vonzáskörzete túlmutat a megye, az ország halárán. A szomszédos Szlovákia területéről átjáró főiskolai hallgatók segítségét is fontos feladatunknak tekintjük. Aktuális erőforrásaink, amelyre munkánkat alapozzuk: a közel 300.000 dokumentum, ennek fele szakirodalom. 400 féle kurrens periodika, a tájékoztató munkát segítő adatbázisok. CD-k. multimédiák. Az állomány sokrétűen feltárt, használhatóságát bibliográfiák, referáló kiadványok, katalógusok (szakrendi, betűrendes, sorozati, irodalmi elemző, helyismereti, zenei) segítik. A gazdag tárgyi környezethez kapcsolódó érték közvetítő tevé-

kenységet a megfelelő személyi feltételek, a szakmaszeretet, a hivatástudat, az emberi minőség, a szociális érzékenység garantálják.

Az olvasószolgálati munka motivációs elemei: a kommunikáción és az információn alapuló sokrétű szolgáltatás, az ember-től embernek kijáró tiszteletadás, a szolgálatkészség, az olvasóra koncentráló figyelem, a jelentkező igények, sajátként történő megélése, s lehető legteljesebb kielégítése, a személyre szabott tájékoztatás. Továbbá információ és dokumentumhasználói esély biztosítása minden olvasó számára. A forrásalapú öntevékeny ismeretszerzést, a hatékony, alkotó tanulást, az önfejlesztő aktivitást, az önművelést segíti könyvtárunkban a tanulási forrásközpont.

E komplex tanulási környezet-ről részletesen tájékoztatnak a Hírmondó következő számai.

/Nógrádi Béláné/

GYEREKEKNEK

Védett természeti értékeink

Felső cseviceforrások (Tar)

Tar községtől keletre, az Ágasvár felé vezető festői Csevice-völgyben, a községtől 2-2.5 km-re, a Csevice patak jobb partján található a helvétí andezittufából eredő forrás. A nagy terméskövekkel foglalt, fedett felépítményű forrásmedencék vize széndioxidban igen gazdag savanyú ízű, ún. "csevice" víz. A források a Mátra északi oldalán húzódó törésvonal mentén fakadtak. A széndioxid-tartalom valószínű a vulkáni működési követő gázok feláramlásából származik. A Csevice-völgyben a Fehérkő-bányából a Macska-völgyig szép sziklateraszokat találunk, s a sziklán számtalan virágot, melyek közül csak néhányat említünk meg: sárga gyűszűvirág, szöszös ökörfarkkóró, bókoló bogáncs, magyar szegfű, baracklevelű harangvirág stb. Ha megpihentünk és szomjunkat oltottuk a kellemes ízű csevicevel, folytathatjuk utunkat a völgyön felfelé. A sárga jelzésű turistaúton félóra járásnyira a völgyben találjuk a fenyves pusztai Tuzson-arborétumot. Irodalom: Nógrád megye védett természeti értékei. 1989.

/Füzesi Istvánné/

ÉVFORDULÓ

115 éve született KITTEMBERGER KÁLMÁN Afrika-kutató, útirajzíró. Szülővárosában tanítóképzőt végzett, majd rövid ideig tanított. Később Budapestre került, és a polgári iskolai tanárképzőben folytatta tanulmányait. 1902-1926 között a Magyar Nemzeti Múzeum megbízásából hat ízben Kelet-Afrikában gyűjtő utakat és vadászatokot vezetett, tanulmányozta a nagyvadak és madarak életét. Több mint 60000 példányból álló fajokban is gazdag anyagot gyűjtött. A gyűjtemény mintegy 300 új állatfaj tartalmaz értékes gyűjteménye a Magyar Nemzeti Múzeumba került. A harmincas években a Nimród c. vadászújságot szerkesztette. A Kilimandzsáró vidékén, a Viktória-tó környékén. Kongóban és Ugandában lett utazásainak élményeit népszerű ismeretterjesztő munkákban dolgozta fel. Ezeket a könyveket mind a felnőtt, mind pedig a gyerekolvasóink egyaránt kedvelik. Műveiből: Kelet-Afrika vadonjaiban, 1966. Utolsó afrikai vadászatom. 1971. Vadász- és gyűjtőúton Kelet-Afrikában. 1971. Róla szóló irodalom: Fekete István: Kittenberger Kálmán élete. 1962.

/Füzesi Istvánné/

VERS

Kányádi Sándor Októberi lakoma

Sárguló, ritkuló lombú fák,
üresen ásító fészkek.
A fák alatt egy kis legény
vidáman fütyörészget.

Almát tallózzgat, lomb között
lapító almát, körtét.
(Kár, hogy a dióágakat
a verők összetörték.)

Megrakja zsebét, kebelét,
s kiül az őszi napra.
Mellette dióval tele
üldögél a kalapja.

Követ keres, két jó követ,
föl sem kell állni érte.
Körülötte már ott csücsül
utcája kicsi népe.

Elkezdődik a lakoma.
A szomszédban lekvárt főznek.
Süt a nap, finom szilvaíz
illata van az őszenek.

Rejtvény

A pontok helyére olyan szavakat kell beírni, amelyek jobbra is, balra is összeolvasva értelmes összetett szavakat alkotnak. A helyesen beiktatott szavak kezdőbetűiből felülről lefelé olvasva egy az ősszel kapcsolatos tevékenységet kapunk.

korom kék
tér kar
kis dob
kréta tanár
est szünet
templom ház

A szeptemberi rejtvény nyertesei:
Barna Judit, Salgótarján, Fáy A. krt. 90.
Hatala Zoltán, Balassagyarmat, Váci M. út 29.,
Magpál Sándor, Salgótarján, Zöldfa út 6.

ÚJ KÖNYVEINK

Travers, P. L. Mary Poppins a Cseresznyefa utcában

Ha már elolvastátok a "Csodálatos Mary", a "Csodálatos Mary visszatér" és a "Csodálatos Mary kinyitja az ajtót" című könyveket, örülhettek, mert itt a folytatás.

Ebben a részben is csodálatos dolgok történnek majd, találkozhattok földi és égi tüneményekkel Mary Poppins jóvoltából.

Minden különösebb színpadi képzettség, technika nélkül, kevés kellékkal, eszközzel sok-sok vidám percet szerezhetsz ez a könyv a gyerekeknek. A rövid, vidám kis jeleneteket bárki könnyen betanulhatja, eljátszhatja.

/Horváth Andrásné/

A HÓNAP ZENESZERZŐJE

LISZT FERENC

Korának leghíresebb zongoraművésze és egyik legnagyobb zeneszerzője, a Sopron megyei Bodorjánban (mai osztrák nevén Raidingben) született 1811. október 22-én. Apja, Liszt Ádám, az Eszterházy-uradalom gazdatisztje volt, maga is jó muzikus, aki korán felismerte fia feltűnő zenei tehetségét és zongorázni tanította. A gyermek olyan gyorsan fejlődött, hogy 9 éves korában már szenzációt keltve koncertezett Sopronban és Pozsonyban. Az újságkritikák több, mint bámulatosnak minősítették, a gazdag méltóságok pedig hatéves ösztöndíjat alapítottak a fiatal zseni magasabb szintű képzésére. Így került Bécsbe, ahol az akkor leghíresebb zongorapedagógus Czerny, és a Mozartnak annyi bajt okozó Salieri lett a tanára. Mindkettőt elképesztette a gyermek bámulatos kottaolvasása, ragyogó improvizációs készsége, de mindezekelőtt virtuóz technikája, "a repülő ujjak" briliáns szárnyalása. Bécsi és budapesti hangversenysikerei után a párizsi konzervatórium növendékeként a francia főváros előkelő világának is dédelgetett kedvence lett. Tanult, tanított és koncertezett. Fellelkesítette az 1830-as párizsi forradalom, rokonszenvezett a saint-simonizmussal. barátságot kötött olyan világhírű művészekkel, mint Lamartine, Heine, George Sand, Delacroix stb. Megismerkedett Paganinivel, Berliozsal és Chopinnal, akik a zenei gondolkodás új világát nyitották meg előtte.

Az 1830-as évek második felétől kezdődő, majd (főleg a weimari zeneélet irányításakor és Richárd Wagnerrel kötött barátsága hatásaként) kibontakozó komponista tevékenysége is korszakalkotó volt. A 40-es években már Európa-szerte ismert pianista és zeneszerző. Hangversenyútjain bejárta szinte az egész kontinent. Ünnepeztetése mindenütt máig sem tapasztalt méreteket öltött. Kardokat, érdemrendeket és címeket adományoztak neki.

Szimpatikus megjelenése és férfiúi bája miatt valósággal körülrajongták a nők. Változékony természete azonban inkább csak futó kalandokra hajlott, tartós kapcsolata olyanokkal volt, akiket nála keményebb fából faragtak. Első szerelme, vele egyidős tanítványa, az arisztokrata származású Caroline de Saint-Crieq volt. akit eltiltottak tőle, és máshoz adtak feleségül. Második szeretője - immár tízéves viszonyban - Marié d'Agoult grófnő lett, akitől három gyermeke született. (A középső Cosima előbb Hans von Bülow, majd R.Wagner felesége.) A harmadik kedves, szintén férjes asszony: Karolina Sain-Wittgeinstein hercegné, akivel 13 évig élt együtt, de szétválásuk után is barátok maradtak.

A 60-as évek javarészt Rómában töltötte. Különböző csalódások után a különben is vallásos érzelmű Liszt egyre inkább istentől várta a megbékülést. Felvette az alsó papi rendel, és egyházi zenéket komponált. 1875-ben reáruházták a budapesti Zeneakadémia elnökségét. Ettől kezdve megosztotta idejét Budapest, Weimar és Róma között.

1886-ban Bayreuthba látogatott, ahol megtekintette a rég halott barát, Wagner "Trisztán és Izoldájának előadását. Utazása közben megfázott, később tüdőgyulladásban ágynak dőlt, és ez év július 31-én szenvedés nélkül elhunyt. Az idén emlékeznek meg róla szerte a világon, halálának 110. évfordulóján.

/Kocsis Zoltán/

KÖNYVTÁRI HÍR

A Balassi Bálint Könyvtár az 1996-os évre ingyenes beiratkozási lehetőséget biztosít az óvodások, általános- és középiskolás tanulók részére.

A díjtalan beiratkozással olvasóink december 14-ig élhetnek.

KIÁLLÍTÁSOK

A Székely bubák című kiállítás 1996. október 12-ig tekinthető meg könyvtárunk földszinti előterében.

1996. október 16-án, 17 órakor nyílik a Nógrád megyei Fotóklub kiállítása a Bóna Kovács Károly Galériában. A kiállítás megnyitót diabemutató követi. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

1996. október 11-én délelőtt könyvtárunk klubjában a Salgótarján - Losonc vasútvonal átadásának 125. éves évfordulója emlékére modellekkel színesített vasúttörténeti kiállítás nyílik. A kiállítás október 17-ig tekinthető meg.

Zenés Pihenő

1996. október 4-én, 18 órától és október 18-án, 18 órától

várunk mindenkit, akinek nyitott a lelke a szép zenére, vonzza az ismeretlen szépség felfedezésének öröme, szeretne kikapcsolódni, pihenni és lélekben felfrissülni, feltöltődni.

A foglalkozást vezeti:
MÁRTON REZSŐ

Péntek Esti Muzsika
KOJAK

Kortárs Jazz Klub
Október 11., 18.00

DRESCH QUARTET: Zeng a lélek

LEE MORGAN: Leeway

Október 25., 18.00

ECBERTO GISMONTI:

Trem Caipira

(C.H.) QUARTET WEST:

In Angel City

A klub támogatója:

JUHÁSZ Könyv-Zenemű

Tábor után - Erdélybe készülve

Nemzetiségi olvasótáborunk mellett (beszámoló a szeptemberi Hírmondóban) könyvtárunk idén is megrendezte a Nógrád megyei és határon túli magyar fiatalok önismereti - honismereti - irodalmi - anyanyelvi olvasótáborát. A milicentenáriumi évében érthető, hogy a tábor helyszíne Budapest, időpontja pedig augusztus 18-28. volt. A 18 felvidéki, 18 erdélyi (háromszéki) és 8 hazai fiatal az első nap megalapította a "magyar parlamentet" és annak pártjait: Irodalom-Nyelvőr, Természetbarát-honbarát és Kis dramatikusok. Ez a keretjáték segített céljaink elérésében, a rendkívül színes és gazdag program teljesítésében. Legnagyobb élményeink voltak: A Petőfi Irodalmi Múzeum és annak gyűjteményei, az Uránia Csillagvizsgáló, a Nemzeti Múzeum kiállítása, találkozás Grétsy tanár úrral, Varga Domokossal, Bánlaky Pállal, séta Sellei Zoltánnal a Kerepesi temető történelmi sírhantjai között, daltanulás Dinnyés Józseftől. De mindemellett jutott idő esztrogomi hajókirándulásra és egy csodálatos parlamenti látogatásra is, ahol a delegációs teremben láttak vendégül bennünket. A tábor végére a kiscsoportok elkészültek saját záróműsorukkal, amit nagy sikerrel adtak elő az Irodalmi Múzeum dísztermében. Természetesen ennyi program mellett nagyon gyorsan jött el a búcsú perce, amit bizony megkönnyezett mindenki. És csak egy dolog tudott úgy ahogyan vigasztalni bennünket, hogy jövőre mindnyájan találkozunk Erdélyben, mert majd ott lesz a következő táborunk.

/Fehér Miklós/